

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 353/04-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Jána Kubašiaka, I., zastúpeného advokátom Mgr. M. G., B. B., ktorou namietal porušenie jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením vyšetrovateľa Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, odboru boja proti organizovanej kriminalite Stred, Oddelenia vyšetrovania Banská Bystrica, sp. zn. ČVS: PPZ-11/BOK-S-I-2004 z 15. júna 2004 v spojení s uznesením Krajskej prokuratúry v Trnave č. k. 2 Kv 22/03-4422 z 3. augusta 2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Jána Kubašiaka o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. októbra 2004 doručená prostredníctvom faxu sťažnosť Jána Kubašiaka, I. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením vyšetrovateľa Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, odboru boja proti organizovanej kriminalite Stred, Oddelenia vyšetrovania Banská Bystrica (ďalej len „Prezídium Policajného zboru“) sp. zn. ČVS: PPZ-11/BOK-S-I-2004 z 15. júna 2004 v spojení s uznesením Krajskej prokuratúry v Trnave (ďalej len „krajská prokuratúra“), č. k. 2 Kv 22/03-4422 z 3. augusta 2004. Sťažnosť bola doplnená predložením originálu doručeným ústavnému súdu 11. októbra 2004.

Sťažovateľ uvádza, že označeným uznesením Prezídia Policajného zboru «*mi bolo vznesené obvinenie pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom skrátene dane a poistného podľa § 148 ods. 1, 5 Trestného zákona. Prostredníctvom môjho splnomocneného obhajcu som v zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu vyšetrovateľa sťažnosť, ktorú som následne odôvodnil tým, že toto uznesenie je neurčité, nezrozumiteľné a nekonkrétne. Uviedol som, že v uznesení nie je uvedená protiprávnosť môjho konania. Táto absencia je dôvod, prečo sa neviem k vznesenému obvineniu nijako vyjadriť a ani vecne brániť. Trestnú činnosť, ktorá mi je kladená za vinu týmto uznesením popieram. Uznesením vyšetrovateľa som stíhaný pre vyššie označené trestné činy na skutkovom základe uvedenom v bode 1), 4) a 5, 8 uznesenia. Z formulácie výrokovej časti skutku 5.8. uznesenia vyšetrovateľa je mnou namietaná neurčitosť a nezrozumiteľnosť najzjavnejšia. Na základe týchto skutočností som sa domáhal toho, aby dozorujúci prokurátor sťažnosťou napadnuté uznesenie vyšetrovateľa v súlade s ust. § 174 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku zrušil ako nezákonné a neopodstatnené pre nezrozumiteľnosť a neurčitosť a absenciu zákonom vyžadovaných náležitostí. Krajská prokuratúra uznesením č. k.: 2 Kv 22/03-4422 zo dňa 3. 8. 2004 moju sťažnosť zamietla ako nedôvodnú. Uznesenie Krajskej prokuratúry je odôvodnené najmä tým, že „Vyšetrovateľ pred vydaním uznesenia mal zistené také skutočnosti, ktoré nasvedčovali tomu, že obvinení sa dopustili konania popísaného v napadnutom uznesení, ktoré napĺňa znaky skutkovej*

podstaty daných trestných činov. Skutočnosti odôvodňujúce postup podľa § 163 ods. 1 Tr. por. vyplynuli predovšetkým z výsledkov operatívneho šetrenia, zo zaistených listinných dôkazov, z použitia informačno-technických prostriedkov, z výsledkov analýz vzoriek motorovej nafty odobratých z dodávok uskutočnených obvinenými, resp. spoločnosťami, ktoré zastupujú, ale aj z výpovedí niektorých spoluobvinených a tiež svedkov, ktorí potvrdili, že motorová nafta dodávaná spoločnosťami obvinených bola nekvalitná“».

Sťažovateľ vidí porušenie základného práva podľa čl. 17 ods. 2 ústavy v tom, že „Uznesenie o vznesení obvinenia z 15. 6. 2004 je vydané v rozpore s ust. § 163 ods. 2 Tr. por. Uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností za akých k nemu došlo. Uznesenie vyšetrovateľa nemá tieto zákonné náležitosti. Vyšetrovateľ napadnutým uznesením mi síce obvinenie vzniesol avšak toto uznesenie vôbec neobsahuje opis vyšetrovaného skutku absentuje uvedenie miesta ako aj času a iných okolností za akých k nemu malo dôjsť“.

Podľa sťažovateľa je lehota na podanie jeho sťažnosti zachovaná, čo tvrdí vo väzbe na to, že rozhodnutie krajskej prokuratúry č. k. 2 Kv 22/03-4422 z 3. augusta 2004 bolo jeho obhajcovi doručené 6. augusta 2004.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Uznesením vyšetrovateľa Prezídia policajného zboru, Úrad boja proti organizovanej kriminalite, Odbor boja proti organizovanej kriminalite Streda, Banská Bystrica ČVS: PPZ-11/BOK-S-I-2004 zo dňa 15. 6. 2004 a Uznesením Krajskej prokuratúry v Trnave č. k.: 2 Kv 22/03-4422 zo dňa 3. 8. 2004 bolo porušené základné právo Jána Kubašiaka, trvale bytom P.-H. zakotvené v čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje Uznesenie vyšetrovateľa Prezídia policajného zboru, Úrad boja proti organizovanej kriminalite, Odbor boja proti organizovanej kriminalite Stred, Banská Bystrica ČVS: PPZ-11/BOK-S-I-2004 zo dňa 15. 6.

2004 a Uznesením Krajskej prokuratúry v Trnave č. k.: 2 Kv 22/03-4422 zo dňa 3. 8. 2004 a vec vracia na ďalšie konanie.

Ústavný súd priznáva finančné zadostučinenie Jánovi Kubašiakovi, trvale bytom P.-H. vo výške 500.000,- Sk (slovom päťstotisíc Slovenských korún), ktoré sú odporcovia povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť sťažovateľovi do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ

mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Z obsahu sťažnosti doručenej ústavnému súdu prostredníctvom telefaxu 6. októbra 2004, doplnenej predložením originálu doručeným ústavnému súdu 11. októbra 2004 (podanej na poštovú prepravu 7. októbra 2004) a z jej príloh ústavný súd zistil, že označeným uznesením krajskej prokuratúry bola podľa § 148 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietnutá sťažnosť sťažovateľa (ako aj sťažnosti ďalších dvanástich spoluobvinených) proti uzneseniu Prezídia Policajného zboru sp. zn. ČVS: PPZ-11/BOK-S-I-2004 z 15. júna 2004 ako nedôvodná. Rozhodnutie o poslednom opravnom prostriedku (uznesení krajskej prokuratúry č. k. 2 Kv 22/03-4422 z 3. augusta 2004) nadobudlo právoplatnosť v deň jeho vydania [§ 140 ods. 1 písm. b) cc) Trestného poriadku], t. j. 3. augusta 2004 (v spojení s napadnutým rozhodnutím Prezídia Policajného zboru). Sťažovateľovi bolo toto uznesenie doručené prostredníctvom jeho právneho zástupcu 6. augusta 2004.

Sťažovateľ kvalifikovane zastúpený advokátom od uvedeného dátumu vedel, že napadnuté uznesenia nadobudli právoplatnosť 3. augusta 2004. Prihliadajúc na kogentnú lehotu, v ktorej je nutné podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd zistil, že sťažnosť bola v danom prípade podaná oneskorene. Ústavný súd v spojitosti s tým poznamenáva, že sťažovateľ mal od 6. augusta 2004 (deň doručenia uznesenia krajskej prokuratúry č. k. 2 Kv 22/03-4422 z 3. augusta 2004) k dispozícii dostatočný čas na to, aby dodržal zákonom ustanovenú dvojmesačnú lehotu na podanie sťažnosti počítanú od právoplatnosti rozhodnutia. Z týchto dôvodov nie je možné prijať názor sťažovateľa, že lehotu na podanie sťažnosti počítal od doručenia druhostupňového rozhodnutia, pretože takéto počítanie lehoty by sa uplatnilo len vtedy, ak by napádané uznesenia nadobudli

právoplatnosť dňom doručenia rozhodnutia o poslednom opravnom prostriedku, ale tomu tak v danom prípade nie je.

Poukazujúc na uvedené závery o oneskorenosti podania sťažnosti rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že ju z toho dôvodu odmietol bez toho, aby sa zaoberal opodstatnenosťou v nej uvedených námietok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2004